üht su-täit wina wötnud, monne aia pär-
rast kaht, wimaks kolm ja nelli, ja weel
ennam. Nenda sai temmast aega möda wi-
mati keige surem joma-koer. Temma öppe-
tajal, kes tedda tundis, olli halle meel tem-
ma naese, ja laste pärrast. Se püdis ted-
da iggal wisil parrandada, ja nomis ted-
da saggedaste, et temma nisuggust kurja ja
autuma ammeti piddi mahha jätma. Üks
kord kutsus kirriko herra tedda ennese ju-
re, ja pallus tedda söbra wisil, et temma
wöttaks ennast parrandada ja et ta isseen-
nast omma naest ja ommad lapsed jomisse
läbbi önnetusse ja willetsusse sisse ei sataks.
Kule Juhhan ütles temma: „minna ei üt-
„le middagi sest, kui sinna monnikord su-
„täit wina wöttad, kui ja udduse ja külma
„ilmaga waljas käid. Agga kui sa igga
„päwal wina jood, siis teeb se sulle kahjo.
„Wiin on kibbe ja kange: teeb werd pal-
la-

„luwaks, ja aiab tedda wägga kangeste
„ihho sees jooksma, ja sest tullewad mit-
„mesuggused haigussed innimeste peäle.
„Sinna olled isse mulle öölnud, et sa närp
„söma olled, kui sa liaste olled jonud. Sin-
„no südda wallotab ja pöksub saggedaste,
„luliikmed wärrisewad, sinno pea on nö-
„draks ja uimaseks sanud, ja mitmesuggu-
„sed haigussed on sulle jomisse läbbi tul-
„nud. Minna ütlen sulle selgeste, et sa
„mitte ennam nenda moistlik mees ei olle,
„sest aiast sadik, kui sa hakkasid wina jo-
„ma. Ma kardan wägga et sa wimaks
„hulluks lähhäd, kui sa liga jomist mahha
„ei jätta. Et sinno asjad keik nurja lähhä-
„wad, sedda sa nääd jo isse. Junkur ja
„kubjas on ikka sinno kaela peäl. Keik kül-
„la rahwas hirwitab ja laitab sind ja keik
„lapsed jookswad sinno järrele ja söimawad
„sind joma koeraks. Mötle agga taggasi
mon-